

SYLABUS PRZEDMIOTU NA STUDIACH WYŻSZYCH

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis
1.	Nazwa przedmiotu	Radioizotopy w medycynie
2.	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Wydział Fizyki i Astronomii Instytut Fizyki Doświadczalnej
3.	Kod przedmiotu	12.8-4-RM/II/1
4.	Język wykładowy	Polski
5.	Grupa treści kształcenia, w ramach, której przedmiot jest realizowany	Poziom podstawowy
6.	Typ przedmiotu	Obowiązkowy dla specjalności fizyka medyczna na kierunku fizyka .
7.	Rok studiów, semestr	I rok studiów magisterskich (semestr 1)
8.	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	Pracownicy naukowci Akademii Medycznej: dr med. Diana Jędrzejuk, dr hab. med. Marek Bolanowski
9.	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nią osoba prowadząca dany przedmiot	
10.	Metody dydaktyczne	Wykład – 2 godz. tygodniowo przez 8 tygodni. Ćwiczenia praktyczne – 2 godz. tygodniowo przez 7 tygodni.
11.	Wymagania wstępne	
12.	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Wykład – 16 godz. Ćwiczenia praktyczne – 14 godz.
13.	Liczba punktów ECTS przypisana przedmiotowi	
14.	Założenia i cele przedmiotu	Po zakończeniu nauki w ramach tego przedmiotu student będzie znał praktyczne zastosowania radioizotopów w diagnostyce i leczeniu wybranych narządów a w szczególności metodę scyntygrafii oraz różne metody densytometryczne.
15.	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu	Wykład – zaliczenie Ćwiczenia praktyczne – zaliczenie
16.	Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: Fizyczne podstawy medycyny nuklearnej, radioizotopu stosowane w medycynie, ochrona radiologiczna, metody pomiaru promieniowania jonizującego w medycynie. Diagnostyka i leczenie izotopowe łagodnych chorób tarczycy oraz raka tarczycy. Diagnostyka pozostałych narządów dokrewnych (przytarczyce, nadnercza, wyspiaki trzustki). Scyntygrafia planarna, SPECT i PET w chorobach układu krążenia. Badanie układu moczowego, zastosowanie testu kaptoprilowego w diagnostyce nadciśnienia tętniczego, układ ruchu; guzy pierwotne i przerzutowe, zapalenia kości. Scyntygrafia „whole body” i trójfazowa. Metody radioimmunologiczne, badania metaboliczne, diagnostyka nowotworów. Badania dynamiczne i statyczne układu pokarmowego, zastosowanie scyntygrafii perfuzyjnej i wentylacyjnej w diagnostyce schorzeń układu oddechowego. Diagnostyka izotopowa ośrodkowego układu nerwowego, diagnostyka zapaleń, leczenie radioizotopami. Budowa i przebudowa tkanki kostnej. Czynniki zagrożenia osteoporozą i

		<p>złamaniami. Densytometryczne metody oceny tkanki kostnej. Ultrasonografia w diagnostyce osteoporozy. Wykorzystanie tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego w badaniach gęstości kości. Znaczenie badania rtg w diagnostyce osteoporozy i złamań. Biochemiczne markery przebudowy kości.</p> <p>Ćwiczenia praktyczne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Gammakamery, przykłady scyntygrafii tarczycy i przytarczyc. 2. Układ oddechowy, scyntygrafie perfuzyjne – opisy, układ moczowy – renoscyntygrafia, scyntygrafia statyczna, test kaptoprilowy. 3. Układ trawienny (scyntygrafia ślinianek, przełyku, wątroby), scyntygrafie całego ciała w diagnostyce przerzutów, metody radioimmunologiczne. 4. SPECT serca, scyntygrafia planarna (wentrikulografia), przecieki wewnątrzsercowe, układ kostny – scyntygrafie planarne i trójfazowe. 5. Badanie densytometryczne metodą DPX. 6. Badanie kości metodą USG. 7. Interpretacja wyników badań densytometrycznych i możliwe błędy.
17.	Wykaz literatury podstawowej	<ol style="list-style-type: none"> I. S. Nowak, K. Rudzki, E. Pietka, E. Czech, <i>Zarys medycyny nuklearnej</i>, PZWL, 1998. II. L. Królicki, <i>Medycyna nuklearna</i>, PZWL, 1997. III. <i>Diagnostyka osteoporozy 2000</i>. Red R.S. Lorec, Osteoforum 2000. IV. Kanis, <i>Osteoporosis</i>, Blackwell, 1995.